

Seskok do SRN

Tuto povědku jsem kdysi poslal Jindřichovi do Proparasportu. Stala se předem v roce jak 10 lety, kdy jsme ještě zdaleka nebyli v EU. Dnes by to asi nebyl problém... Začátkem loňské zimy jsem se s dvěma kolegy a kolegyní z Paraklubu Liberec prošel páteční hodou, která se během paraúletu nestala a proto jsem se rozhodl o ní podělit se s členy Pro parasportu. Kamarád Martin organizoval "Extrémní - odpoledne", kde kromě ukázek bojové techniky, zářahu hasičů, vrtulníku LZS a mnoha dalších atrakcí, měl být proveden seskok paraúletistů.

Dvě sadky na břehu a jedna do vody. Jelikož foukal silný vítr a na břehu nebyl velký prostor vhodný pro bezpečný páteční paraúletistů, rozhodl pořadatel po poradě s AS pouze o jedné sadce do vody. Čekali jsme na letiště v Liberci na ukončení ukázkových vrtulníku a na zlepšení počasí.

Konečně zazvonil mobil a DDP oznámil, že mraky vystoupily o kousek výš a máme začít startovat. L-60 pilotoval mladý a perspektivní pilot hodlající se látkami v budoucnosti žít. Pilotovi sdělují, že letíme do Hrádku nad Nisou na koupaliště Kristína. Jelikož je koupaliště na hranici s Německem v západní ADIZ, odběhají pilot telefonovat na oblast a pak ji nic nebrání startu na propagační seskok.

V kabině L-60 panuje veselá nálada, na zadní sedadla oranžové vesty Jirky a Andrey. Nevím, jestli se k sobě choulí zima, ale já se nemám choulit ke komu a navíc mi je v neoprenové kombináze páteční jemně teplo. Po pár minutách letu se vykloním ven a snažím se zorientovat v terénu pod námi. Něco se mi nezdá a pak u kámi na pilota: "Lež doleva, těmhle komůrky jsou od elektriny v Polsku!" Nevím, zda odchylku od páteční trasy způsobil silný bouřlivý vítr a pilotova neznalost terénu. Už vedle pilota nesedím, ale klesám a snažím se zorientovat. Vím, že se nacházíme nedaleko cíle, ale snážená dohlednost a nevelká znalost terénu mě stíjí orientaci bránu. Vtom v dálce vidím vodní plochu a máte mě k ní. Na změně náčím koupaliště jsem byl 2x v životě, zbytek posádky a pilot nikdy.

Předtím jsme na fláku v 600 m. Koupaliště vypadá stejně jako Kristína, na jedné straně lesík, na druhé pláň a stánky. Másto kámi je oranžová T, zatímco já jsem signalizující silný vítr. Má pochybnosti rozptyluje motorová lampa, která páteční podle dohody začal bráždit vodní hladinu. Navádám pilota do náletu a vyskakují jako první, za mnou Andrea a pak Jirka. Házím padáček a pohledem kontroluji vrchle. Po letech zase visím na PTCH 11T/7, páteční se nenamám Foila. Otáčí se směrem k pátečnímu mástu dopadu a má pohled zaměřen na másto za koupalištěm. V dálce vidím budovy továren a na nich německé nápisy! Koukám směrem k oranžovému T a zjišťuji, že se jedná o jednu z minigolfů, natěnou na oranžovo. Kámi na ostatní, že jsme nejspíše v německu. Pročá-vají své první seskok do vody a zatímco já neslyším.

Mã-ã™ã-m kã plãíã¼i, ale nakonec pã™istãjnã- na malou plãíã¼ vyluã•uji. Nejsem si jistã½, zda se svã½mi ã¼ dioptriemi na kaã¼dã©m oku uvidã-m pã™ã-padnã© elektrickã© vedenã- a dopadãjm do vody 15 m od bã™ehu.

Chytãjm odhozenã½

vrchlã-k a plavu ke bã™ehu. Vylã©zãjm zã vody a na bã™ehu proti mnã› stojã- dvã› babiã•ky. â€žGuten tag. Bitte schã¶n, das ist Deutschland?" Babiã•ky vytã™eãjtã- oã•i a couvajã- o dva kroky zpã›t. Napadlo mã›, ã¼e zã™ejmã› nemãjm ten sprãjvnã½ pã™ã-zvuk. Po chvã-li mã› to dochãjzã-. Babiã•ky se jdou po obã›dã›, projã-t a zã bã½valã©ho uhelnã©ho dolu vylã©zãj nã›co, co je od hlavy aã¼ kã patã› potã¼enã© ã•ernou gumou a ptãj se, zda je vã nã›mecku. Moã¼nãj si myslã-, ã¼e nãjm prasklo okno u ponorky...

Opodãjl stojã-cã- pãjn mã› sdã›luje, ã¼e jsem na pã™ã-rodnã-m koupaliãiti vã Zittau. Ptãjm se na vzdãilenost od Kristã½ny a dovã-dãjm se, ã¼e to nenã- vã-ce jak 2 km. To uã¼ zã vody vylã©zãj zbytek vã½sadky a nastalãj situace jim pã™ipadãj velmi humornãj. Mã› do smã-chu nenã-, jelikoã¼ stojã-m vã nã›mecku, na koupaliãiti, vã neoprenu, bez pasu, myslã-m na malã© dã›ti, kterã© netrpã›livã› ã•ekajã- na vyvrcholenã- programu - seskok paraúletistã- a pã™ipadãjm si jako debil. To uã¼ se sbã-hajã- dalãjã- lidã© a ptajã- se proã• jsme tady. Jsem naãjtvã½ a nemãã¼u si vzpomenout, jak se ã™ekne nã›mecky pilot, a tak ze mã› vypadne: â€žFlugzeugfã¼hrer das ist grose kreten".

Nevã-m ã•emu

se smã›jã- a odchãjzã-m shãjnã›t telefon. Volãjm zã recepce hotelu na letiãjtã› do Liberce (stojã-m mezi hotelovã½mi hosty a zã nohavic mã› teã•e voda) a oznamuji, co se stalo. Pilot na telefonu dostãjvãj zãjchvat smã-chu. Jsem asi jedinã½, komu to celã© nepã™ipadãj ani trochu komickã©. Potã© nãjs nã›meckãj vodnã-zãjchrannãj sluã¼ba naklãjdãj do motorovã©ho ã•lunu a odvãjã¼ã- na svojã- stanici.

Moji

kolegovã© se v mokrã©m obleã•enã- klepou zimou a tak je zãjchranãjã™mi balã- do dek. Dostãjvãjme ovocnã½ ã•aj a jãj se zaãã-nãjm bavit pã™mi pohledu na zãjchranãjã™e, jak svlã©kajã- Jirku sã Andreou a mã›ã™ã- jim tlak a tep. Potã© se sãjpu po mã› a moje tvrzenã-, ã¼e jsem v poã™ãjdku a pod neoprenem je mã› teplo neobstojã- a uã¼ mã› takã© svlã©kajã- a provãjdã- patã™iã•nãj mã›ã™enã-. Na kole pã™ijã-ã¼dã- jedna zã pã™ihlã-ã¼ejã-cã-ch ã¼en a pã™ivãjã¼ã- suchã© obleã•enã- pro mã© kolegy.

Na Kristã½nã›

se jiã¼ rozjã-ã¼dã- zãjchrannãj akce a domlouvãj se nãjãj volnã½ prãjjezd pã™es stãjtnã- hranici. Nã›mci souhlasã-, ale Polãjci jsou proti. To nãjm ale nenã- znãjmo a tak po hodinã› ã•ekãjnã- ã¼ãjdãjm pã™ihlã-ã¼ejã-cã-, zda nãjs nã›kdo neodveze kã pã›ãjã-mu pã™echodu do Hartavy, kde se dãj vyhnout polskã©mu ãºzemã- a pã™ejã-t zã nã›mecka rovnou do ã©ech. Jeden hodnã½ pãjn se nabã-zã- a takã se louã•ã-me se zãjchranãjã™mi a odjã-ã¼dã-me. Pãjn nãjs cestou ujiãjã¼je, ã¼e na pã›ãjã-m pã™echodu vã›tãjinou nã›meckã½ policajt nenã-. Byl tam! Stãjl rozkroã•en a pozoroval prochãjzejã-cã-. ã½ãjdãjm naãjeho zachrãjnãce o doprovod a pã™ã-padnã© tlumoã•enã- pã™mi problã©mãch. Snaã¼il jsem se vzbudit co nejmã©nã› pozornosti. Nevã-m, zda tu lidã© bãã¼nã› pã™echãjzejã- stãjtnã- hranici vã neoprenu, ale proãjli jsme. Pã™mi pã™edstavã›, jak bez dokladã›, v neoprenu vysvã›tluji nã›meckã©mu policajtovi, ã¼e

jsem český paraúletista, který dopadl do vody v Německu, má bříh; mráz po záchdech.

Po přechodu hranice nás vtají- sádrov- trpaslci a úkmooc- prodavači. Na okamžik zapochybují o správném směru naší- cesty, ale ji vidíme směrovku - koupaliště Kristína 0.5 km a zrychlujeme. Látit vesel- po našem přechodu na koupaliště snad ani nemusím. Dovádím se, že pilot L-60 sedí nešťastně v letištním baru a opíjí se. Po návratu na letiště si ho dobírám. "Ty chceš jednou sá cestujícími látat Kuala Lumpur a netrefíš ani do Hrdku!" On se brání, že to byl vždy zakázaný prostor a nezná to tam, a že kdyby věděl, že neznáme cestu, tak by si vzal mapu. Pak se celá přehodí společně smějeme. Jelikož v- m, že by se to stejně po republice rozneslo, volám tuto cestu, ať to mají- tenáť z první ruky a nikoliv zprostředkovaně. Mnoho špěňáňch seskoků Vím vím přemeje Renda.